

# Med rötterna i Bohuslän

Viveca Lärn

Min kärlek till sjöfart och båtar i alla storlekar sitter i från när jag som femåring vrickade min första dinge och livet ut. Kärlek till båtar. Respekt för havet.

Min farfar var från Tanum i norra Bohuslän, läste till sjökaptan i Oslo, seglade över Atlanten och köpte en fraktskuta Sequoia i Californien. Han gick med ved mellan San Diego och Seattle. Sin hustru, min blivande farmor Elida Gustava Bildt mötte han i San Francisco. De gifte sig, bodde ombord och fick tre barn. Till slut återvände de till det gamla landet där min pappa Hubert Lärn mötte min mamma Katarina i Göteborg. Jag föddes i april 1944 och är alltså precis hälften så gammal som Göteborgs Nautiska Förening.

Om mina minnen från båtar och hav har jag skrivit i självbiografin "Sladdisen" som just kommit ut.

När man fiskade vitling vid Vinga och vinkade till Patricia och Britannia som gick till England.

Om min bohusjulle Rune, byggd på Henån 1898. Jag hade båtplats mellan bröderna "Onassis" fartyg i Skärhamn. Var på seg-



Fotograf: Emelie Asplund

*"man navigerade efter  
devisen 'Den som seg-  
lar för sitt nöje, väjer  
för den som seglar för  
sitt bröd.'"*

larläger på Kryssarklub-  
bens Gratitude.

Båtarna var av trä, ut-  
prickningen annorlunda  
och man navigerade  
efter devisen "Den som  
seglar för sitt nöje, väjer  
för den som seglar för  
sitt bröd."

1960 reste min mamma och jag med Kungsholm från Amerikakajen i Göteborg till New York. Nio oförglömliga dygn. På den vägen är det. Rättare sagt på den farleden.